

Rekonstrukcja panewki kostnej przy pomocy metalowych wzmocnień oraz metodą przeszczepów allogennych i ich długoterminowe wyniki

Streszczenia zjazdu PT0iTr – 2000 (W7)

Marcel KERBOULL, Moussa HAMADOUCHE, Luc KERBOULL

Orthopedic Department Cochin Hospital PARIS, FRANCE 27, rue du Fg St Jacques, 75679 PARIS CEDEX 14 FRANCE

Autorzy przedstawili długoterminowe wyniki rekonstrukcji panewki za pomocą przeszczepów allogennych i specjalnych wzmocnień metalowych w powikłanych całkowitych alloplastykach stawu biodrowego z dużym ubytkiem kości. Wzmocnienie panewkowe stworzono w roku 1974, aby uporać się z przerwaniem ciągłości miednicy związanym z rozległą utratą kości panewki. Jest to półsferyczny krzyż ze stali szlachetnej z czterema ramionami, który mocuje się do kości przy pomocy dolnego haka i górnych śrub. Ten przyrząd służy jako prowadnica i wzmocnienie dla rekonstrukcji kości, którą wykonuje się ze świeżo zamrożonych głów kości udowej. Ubytki segmentarne naprawia się przy pomocy masywnych kawałków przeszczepu allogenego lub skrawkami wciśniętymi między pozostałą ścianę kostną a ramiona przyrządu. Ubytki jamiste i przerwy między strukturami przeszczepu wypełnia się ubitą kością gąbczastą. Zwykle po sześciu miesiącach przeszczepy łączą się między sobą i z przyjmującą kością. Po dwóch latach postępująca przebudowa przeszczepu sugeruje, że są one mechanicznie i biologicznie wbudowane. W długim okresie obserwacji resorpcja przeszczepu okazała się bardzo rzadka (5%). Wyniki rekonstrukcji panewki

tą metodą były analizowane na serii kolejnych 60 rekonstrukcji panewki wykonanych przez jednego chirurga w latach 1976-1986 u 53 pacjentów. Wystąpiło u nich mechaniczne obluzowanie protezy całkowitej stawu biodrowego z dużym ubytkiem panewki (48 typu III, 12 typu IV wg klasyfikacji AAOS). Po średnio 11-letniej obserwacji wyniki kliniczne były zadawalające, w 90% określone jako znakomite i dobre. Trzy przypadki zakończyły się niepowodzeniem z powodu resorpcji przeszczepów i obluzowania panewki stawu. Biorąc pod uwagę, że współczynnik przeżycia wynosił 92.1% w ciągu 16 lat (zakładając obluzowanie panewki jako punkt końcowy) to pomimo 3 przypadków niepowodzenia metoda ta pozostaje wartościowa i godna zaufania nawet w obserwacji długoterminowej.